

Leto 6. Štev. 3. PRILOGA ZA MLADINO. 1937. marc. 8.

Mladenka Marija, pomagaj mladini.

Marijika! Ti si rada Boga molila. S tem, da si bila brez greha poprijeta, je bila tvoja duša tesno združena z Bogom po lubezni. Te rože združitve si pa polevala z svojimi gorečimi molitvami, da je dorasla do najtesnejše, do najčudovitejše združitve: do včlovečenja Sina božega v tvojem teli. Molitev združuje dušo z Bogom, kajti molitev je pogovarjanje duše z Bogom, je podigavanje duše k Bogi, je razprestiranje vseh žel duše pred lice Vsegamogočega. Marijika! Ti si vsikdar molila, tvoj dih je bio vsikdar pri Bogi. Že tri leta stara si prišla v cerkev i v njej služila pa se odgajala do časa, blaženoga časa, gde si postala čista zaročnica čistoga zaročnika, sv. Jožefa, ki je bio zvoljen, da čuva tebe i tvoj pa naš najdražji kinč, božega Zveličitela. Vsaki obred v cerkvi, vse molitve v njej izvršene, prihod romarov na sveto mesto, vse to je povekšavalo tvojo gorečnost v molitvi.

Marijika! Lepo te prosi mladina, vlej v njo gorečnost do molitve v cerkvi i zvuina nje.

Ne pij!

Alkohol omeji delovanje možganov. To teliko pomeni, ka od alkohola vužgana pamet postane nepremišljena. Domišljija vsemogoče reči njej prinaša naprej i zato guči alkoholist vse križ-kraž. Gda se hvali, gda moli, gda preklinja, gda razbija,

gda laže — dostojen je pa nikdar ne. *Odločnost za dobro se ešče nikdar ne zblidila po alkohol, na slabo pa vsikdar.* Če ti, draga mladina, ščeš biti, kak moreš, ednok značajna v mladosti, v moškoi i ženskoj dobi, vari se v mladih letaj alkohola. Alkohol je najslabši, treznost pa najbolši vučiteo. Tomi drugomi se spiši v šolo i hodi vsaki den, pa de te vesela Cerkev, domovina i tvoja družina, štero ti Bog šče dati.

Marijine družbe.

Mladina, varuj se preklinjevanja in pijače!

Vsak človek, ki količkaj ceni sam sebe in gleda na svojo čast, se rad izogiblje tistih ljudi, ki so vdani pijančevanju ali grdemu preklinjevanju. Noben poštenjak ne bo iskal njih družbe in sklepal prijateljstva s takimi osebami. Pijanec in kletev sta neločljiva prijatelja. Mnogokrat se najdejo tudi taki ljudje, ki so vdani le strastnemu preklinjevanju, pijači pa ne. Gorje mu, kdor mora živeti ob strani takih propalih oseb. Vsega pomilovanja vredne so družine, katerih član je vdan kletvi ali pijači. Kako žalostno je njih življenje in kako strašni prizori se mnogokrat dogajajo med njimi. Božji blagoslov zapušča take družine, včasih za vedno in mnogokrat morejo še nedolžni otroci bridko občutiti kazen božjo, ki leži nad njimi radi hudobije, ki jo je priklical nad nje kateri izmed njihovih prednikov. Oh, kolikokrat se sliši, da je v pijanosti in jezi ubil oče sina, ali nasprotno, mnogokrat tudi da je lastna žena usmrtila moža itd. Moj Bog, kako se žali Božje ime po svetu! In kdo je kriv vseh teh strašnih nesreč?

„Pijača in kletev!“ Človek, ki ni vdan pijači in kletvi, ne bo storil nikdar kaj takega, kar bi mu vznemirjalo vest. Kdor se boji Boga in nosi v svojem srcu ljubezen do Njega, bo skušal storiti vse, da bo premagal sam sebe, posebno ob urah, ko ga napada jeza in strast. — Oh, koliko jih je, ki si poiščejo po grozni jezi v pijači miru in tolažbe! Koliko groznih in strašnih kletvic preide iz ust takih ničvrednežev, mnogi tak nesrečnež misli, da si je s tem olajšal srce in zadostil svoji grdi strasti, če je preklinjal Boga in Mater božjo in se napil do norosti. O, ko bi vedel, da bo dajal enkrat Večnemu sodniku grozen odgovor za vse te besede, ki jih sedaj v taki nepremišljenosti izgovarja, tak človek je podoben ostudni kači, ki sika iz sebe sam strup. Zato se ga boje vsi, ki nosijo v sebi pošteno srce. Ker je človek, ki je vdan pijači in kletvi, zmožen storiti vsako, tudi najpodlejše dejanje. Zato draga mladina, varuj se človeka, ki je obdan od te strasti. Posebno ti mladenič, ki si mnogokrat vabljen med svoje sovrstnike, bodi vesel, prijazen med njimi, ki so ti prijatelji, a vse do prave meje. Tisto ponočno pohajkovanje in popivanje z tovariši, ti ne bo nikdar prejšnjih najlepših čednosti, ki so te še nedavno krasile, se bodo začele roditi slabe, — ter zašel bodeš, da niti sam ne boš vedel, kdaj in kako.

Dobri zgledi vlečejo, slabi pa še bolj. Na tebi, slovenski mladenič, sloni sreča našega naroda. In če boš propadel ti, bo propadel tudi tvoj rod. Zato bodi junak, ki je zmožen boriti se za resnico in pravico vsak hip. Vse to boš pa dosegel le s treznim mišljenjem in krepostjo, s svojim lepim značajem in z lepoto svoje čiste mladeniške duše. Bodi mož, ki zre v oči nesreči in sreči, neustrašeno, zaupajoč v ljubega Boga, vsak trenutek življenja. — Ne preklinjaj in ne žali Boga, če ni vse tako, kakor si ti želel. Videl boš, da bo konec ravno v tvojo srečo, če začetek ni bil. Slovenski mladenič, bodi veren! Spoštuj svojo sveto vero, izpolnjuj njene zapovedi. Bojuj se krepko in neustrašeno zoper vse tiste, ki zaničujejo tvojo sveto vero, ali to žele odtrgati od nje. Mladenič, bodi prepričan, da je sveta vera Tvoj največji zaklad, Tvoje največje bogastvo. Veruj mi, da nobeno, še tako veliko premoženje, ki je dano človeku v tem življenju, nima tako velike vrednosti, kakor jo ima pred Bogom lepa čista duša.

Vilka Razlagova.

Pisma naših misijonark.

V. J. Prečastiti gospod!

Nizza Monferrato 5. VIII. 1936.

Po dugom časi se pali oglašam, najprej z mojimi soseskami Slovenkami, ki se nahajamo v najlepšem trenutku našega življenja, to je danes, peti avgust, kda nam je sv. Cerkev zaspevala: „Veni Sponsa Christi, accipe coronam!“ To je dan, kda smos e popolnoma darivale, kak hčere Marije Pomočnice našemi nebeskomi Zaročniki. To darivanje duše je nekaj skrivnostnoga. Preobleka je genliva v svojoj svečanosti, Profes v svojoj tajnosti, a v večnih oblubaj se čuti Jezušovo nagnenje k duši, ki Ga istinsko lübi ino žele. Pri toj posebnoj milosti smo mele vnogo prošenj do Njega, ki nas je v svojoj neskončnoj milosti pozvao med svoje izvoljene i gotovo Zaročnik nemore odbiti prošnje svojih zaročnic.

Prečastiti, tüdi Vi ste bili v sredini naših src, ki smo goreče za Vas prosile vse milosti, ki jih potrebüjete za Vaše nevtrüdlivo dušno pastirsko delovanje; daj Bog, da bi šče vnogo i vnogo let delali v hasek vsem lüdem naše mile domovine. Znamo, da so naše molbe skromne, vendar naš nebeski Zaročnik je vsemogočen i zato vüpamo, da so naše prošnje poslühñjene.

Prosimo, da se nas spominate v Vaših gorečih molitväh, da ostanemo stanovitne do konca našega redovnoga življenja i zmagonosno delüjemo na našem salezijanskom poli po vzgledi našega velikoga ustanovitela, sv. Ivana Boska.

Sprejmite iskrene pozdrave Vam vdane v Srci Jezüša i Marije: sestra *Agata Brünc* iz Melinca, sestra *Antonija Babič* iz Banovca, sestra *Antonija Domajnko* iz Iljašovca, sestra *Terezija Bregar* iz Dolenjskoga, sestra *Antonija Mataj* iz Kroga.

Te drüge pa, ki se že več let nahajajo v dalnih misijonah, so tüdi isti dan posvetile Gospodi svoje življenje to so: sestra

Marija Žitek iz Kroga v Palestini, sestra *Julka Špur* iz Bānovca v Braziliji, sestra *Terezija Medvešek* iz Sevnice v Indiji, sestra *Marija Omrzel* iz Gorenjskoga v Palestini. Tudi za nje Vam pošilamo najiskrenejše pozdrave i Vam je priporočamo v Vašo molitev, da tudi one po vzgledi oče, Don Boska ne želejo drügo, kak düše „Da mihi animas, cetera tolle“.

Naznanjam, da Marijin list redno dobivam. Najprisrčnejša hvala za Vaš trüd. Vam hvaležna — *sr. Antonija Mataj*.

Prečastiti gospod urednik!

Kanton, 30. dec. 1936.

Ne vem sicer, pa vendar domnevam, da Vam prečastiti gospod t. zv. prekmurski očka, povzroča naš dolgotrajni molk, že najbrž kakšne preglavice. Tudi nam ni prav lahko pri srcu, ko se spomnimo, da Vam, naš blagi misijonski prijatelj, še nismo poslale niti kakšnega pozdrava iz našega potovanja. Pa prav lepo prosimo, da oprostite našemu molku in prav tako želimo oproščenja pri vseh prekmurskih misijonskih dušah, ki tam doma morda tudi že težko čakajo kakšnih poročil od novih kitajskih misijonark. Potolažite se seveda z zelo lahko razumljivo resnico namreč, da kdor veliko molči, ta pač tudi dosti misli. O, veliko mislim nate, moja draga, mila domovina, moja lepa Slov. krajina! Saj ravno v tvojem okrilju se je začela razvijati majhna duša mene, tvojega vdanega otroka v vedno višje ideje.

Joj, sedaj pa le hitro z mojim skromnim pripovedovanjem na dan, sicer Vam bo ob branju mojega pisma še dolg čas in tako me že malo skrbi, če bodo moja pisma sploh dobrodošla. Kakor Vam je znano, smo odpotovale dne 2. dec. 1936. za dragim nam ciljem v misijone na Kitajsko. Težko je bilo slovo, pa vendar solze niso prišle do posebne veljave, vsaj pri meni ne. Čemu neki bi se jokala ob odhodu na srečno, presrečno pot za dragim ciljem, po katerem je toliko let hrepenelo moje srce? Ne plašijo me prav nobene težave, žrtve, trpljenje — ki edine bodo odslej moje zveste spremljevalke. Saj Kristus Križani, On večni Misijonar, je naš simbol, naš Vodnik, obzorje naših duš je le On in naj bi se še bale? Torej 2. dec., ko so nam na slov. bistriškem kolodvoru ljube č. sestre, gojenke in otroci iz sirotišnice otožno zapeli nekaj lepih slovenskih pesmi v slovo, je oddrvel z nami vlak doli proti beli Ljubljani. Tam smo še uredile nekaj radi potovanjskih zadev, poslovile se in dobile blagoslov od preč. ljublj. knezoškofa dr. Rožmana. Prisrčno je bilo tukaj tudi slovo naših č. sester v Šiški in vseh drugih znancev, ter misijonskih prijateljev. Istega dne proti večeru je hitel brzovlak z nami naprej preko Rakeka v Italijo (Milano) v Genovo, odkoder smo šele 4. dec. s parnikom „Conte Verde“ (italjanski) odpluli proti naši Kitajski. Na parniku nas je bilo 30 redovnic misijonark in to vseh različnih redov in pa okrog 20 misijonarjev (bili so duh. bratje in kleriki) ter trije škofje. Bili smo najrazličnejše narodnosti, seveda, Slovenijo smo zastopale me in pa kar je še posebno zanimivo, je potoval z nami do Bombaya

(Indija) tudi jugosl. pravoslavni mitropolit Dositej iz Zagreba. Tako smo lahko govorile z njim jugoslovansko, kar ga je zelo veselilo, sicer pa smo klatile našo francoščino. Pa kmalu bi se še naučile tudi italijanščine, španščine, kajti prav dobro smo se pobotale, pa naj si je bila tudi španjolka ali kar si že bodi. Le kako se nam bo godilo s kitajščino, ne vem.

Oprostite prosim, saj bi Vam opisala sedaj tudi malo naše 22 dnevno potovanje po morju, pa saj ste kaj podobnega slišali že večkrat od naših misijonarjev in misijonark. Saj pa sem še jaz „deca“ in tako bi Vam morda več kaj neumno in nerodno pripovedovala o Arabcih, Črncih v Masani in o krajih, oziroma pristaniščih, kjer je naša ladja pristala. Seveda, pa tudi v ne malo zadrego bi prišla, ko bi Vam povedala, kako se nam je godilo od Singapore (pol. Malaka), pa do Hong-Konga. Tukaj me je dobila v popolno oblast dobra prijateljica, morska bolezen. Ravno na Božič mi je bilo hudo, da sem že mislila, da bom imela sveto noč, t. j. jaslice, božično drevesce v nebesih. Pa kakor vidite, še dolgo, dolgo nisem zrela za nebesa. Molite prosim vsi, ki ste tam doma, v moji dragi Slov. krajini, da se bodo Vaše mlade Kitajske misijonarke, 3 Vaše rojakinje izkazale med ubogimi Kitajci res prave apostolke, v pravem pomenu misijonarke.

V Hong-Kong smo dospele 26. dec. Tako smo danes že četrti dan tukaj, oziroma v Kantonu (mesto loči samo morski zaliv) in sicer pri č. sestrah kitajskih domačinkah, katerim nas je č. p. Jožef Kerec priporočil že pred enim mesecem. Kako podjetne so te sestre, je skoraj neverjetno. Komaj 7 let je, kar so samostojne, pa imajo tako lepe zavode, šole, ter zlasti obračajo pozornost tudi za bolnike. Prvo pa, kar so nam tukaj pokazale, je najdnišnica. Pravijo, da je redki dan, ko ne najdemo kakšno zapuščeno sirotko, majhnega otročička na samostanskem pragu. Tem otrokom so res v pravem pomenu mamice, toda, kljub skrbni negi, večina teh otrok umrje vsled zamujene materinske nege.

Skoraj bi Vam pozabila pojasniti, zakaj čakamo tukaj, da ne odrinemo že v Junnanfu do našega dobrega č. p. Kereca. Moramo namreč čakati na odhod ladje za Hajfung, katera pot bo trajala 3 dni in odtam potujemo potem z vlakom in to tudi najbrž 3 ali pa še več dni do Junnanfu. Mislim, da bomo vsaj en mesec, če ne morda več, ostale pri č. g. Kerecu, ki nas bo nekoliko seznanil s kitajskimi šegami in običaji, seveda tudi s kitajščino. Da je od Junnanfu pa do našega misijona t. j. mesta Chaotnuga potovanja 12 dni s konji, ozir. s kitajskimi mulami, že najbrž veste. Pa saj Vam bom gotovo kaj poročala iz te zanimive poti. Do tega časa bi nam še pač lahko pisali prej Vi in sicer v Junnanfu.

Naši prvi stiki s Kitajci so zelo lepi in prikupljivi. Če bi vedeli malo natančneje, kako se z njimi imamo, pa bi ga marsikdo rad popihal za nami. Pa le potolažite se, saj moja iskren-

na želja je, da postanejo naši Prekmurci kar moč, hitreje vsi misijonarji in misijonarke. Saj duša, kakor sem se jaz že mnogokrat izrazila, duša, ki se ima za katoliško, za otroka božjega, mora imeti na vsak način vsaj trohico misijonskega duha, misijonske ljubezni. Človek, ki nima zanimanja za misijone, ki nima pozornosti, kako da bi se širilo kraljestvo Kristusovo, ta pač ni Kristusovega duha in tako je le po imenu katoličan. Zato pa posnemajmo v resnici našega Večnega Misijonarja v ljubezni do neumirajočih duš in bodimo velikodušni tako v molitvi in z dobrimi deli. Darujte tudi svoje vsakdanje težave in trpljenje za misijone. Ljubi Jezus Vam bo enkrat bogati plačnik in milostljivi Sodnik!

Ampak kakor izgleda, Vam o naših Kitajcih ne morem danes kaj dosti napisati, saj mi že prostora primanjkuje. Vam bom pa o njih pisala v prihodnje kaj več, danes pa Vam naj zadoštuje le malenkost. Ker imamo časa na razpolago, pa smo v spremstvu dobre in plemenite gospodične, neke Portugalke, ki govori perfektno pet jezikov in ki pomaga tukajšnjim kitajskim sestram, ogledujemo mesto. Že dvakrat smo bile pri kosilu odličnih kitajskih družin, pa hvala Bogu, s palčkami še nam ni bilo treba jesti. Včeraj so nam sicer pokrili, oziroma pripravili mizo po kitajsko, pa samo zã šalo. Prvi dan, ko smo prišle sem, smo šle proti večeru na ulico. Pa kar naenkrat sem se spomnila naših mlatcev in to vsled tega, ker sem slišala venomer tisti klipklop. Če bi bilo klipa-klopa, ali pika-poka, pa bi Vam lahko pisala, da znajo s cepmi mlatiti tudi Kitajci. Morda pa že itak veste, kaj sem mislila povedati, mislim namreč na njihove opanke z lesenimi podplati. Malo radovedni pa so Kitajci vendarle tudi. Veste, kar cele procesija se jih je pomikala za nami, da sem že kar obžalovala, da nisem vzela tisti lepi križ, ki ste nam ga Vi poklonili s sabo v mesto. Kako bi Vam danes poročala že v prvi procesiji na kitajskih tleh. Tukaj v Kantonu je veliko katoličanov, pa tudi lepe cerkve se tukaj najdejo. Pač pa pogrešam mlo zvonjenje slovenskih zvonov. Odkar sem na tujih tleh, še zvonjenja sploh slišala nisem, razen majhnega tukajšnjega samostanskega zvončka. Vsak dan smo pri 2 sv. mašah tukaj v samostanski cerkvi. Zelo goreči so tukajšnji katoličani. Prihajajo v velikem številu vsak dan k sv. maši in skoraj vsi gredo tudi k sv. obhajilu. Pripomnim še, da so v nedeljo zelo lepo peli, tako da sem se zelo težko vzdržala, da nisem potegnila z njimi. Kakšna škoda, da ne znam kitajščine.

Še enkrat, vsi dragi sorodniki, znanci, vsi iz Slov. krajine bodite najiskrenejše pozdravljeni od Vaših mladih kitajskih misijonark, ki se Vam prav toplo priporočajo v molitev.

Zlasti pa Vam, prečastiti gospod urednik, naš najsrčnejši pozdrav i hvaležni rokopoljub!

S. M. Mihaela, S. Immakulata, S. Virginia, S. Konstantina.

Pismo iz Portugalije.

Predragi g. urednik!

Estoril (Portugalija) 28. januarja 1937.

Upam, da boste radovoljno sprejeli za „Marijin List“ nekoliko novic tudi iz daljne Portugalije. V prvi vrsti Vam želimo, kakor tudi vsem naročnikom Marijinega Lista, prav vesele Velikonočne praznike!

Že večkrat me je kdo vprašal, če smo tukaj mirni zastran revolucije, ki divja v sosedni Španiji. Hvala Bogu, lahko rečem, da je do sedaj to bil le prazen strah, čeprav tudi tukaj peklenške sile ne mirujejo. O lanskih poskusih revolucije, posebno v mesecu septembru, ste že gotovo slišali; letos so pa že tudi začeli in še precej zgodaj. Ravno 20. januarja po noči je eksplodiralo istočasno sedem peklenških strojev na raznih mestih v Lisboni: en na ministerstvu narodne vzgoje ali prosvete ob času, ko so imeli v spodnji dvorani posvetovanje, dva na španskem poslaništvu, ena v tovarni za orožje, ena v skladišču za benzin, ki se pa na srečo ni vnel in dve v dveh radijo-oddajnih postajah (ena v Lisboni, druga pa tukaj blizu, v Parede), kjer je polomilo stroje in v ti zadnji ranilo par uslužbencev. Drugih žrtev hvala Bogu ni bilo. Zanimivo je pa to, da je Barcelonska radijo postaja, na večer pred dogotkom javila, da se na Portugalskem imajo zgoditi važne reči. Tako vsaj vemo, od kod to izvira.

Ako smo pa tukaj mirni pred rdečimi, ki jih razmerno ni mnogo manj kot na Španskem, se za Bogom imamo zahvaliti tukajšnji vladi. Prav res, Portugalija je lahko ponosna na svoje voditelje. Že deset let se vlada ni spremenila. Sestavljajo jo pa sami katoliški možje, ki znajo tudi z gledom in dejanjem pokazati, koliko veljajo katoliška načela, začenši od predsednika republike in predsednika vlade dr. Ol. Lalazar-ja. Lansko leto so križi zopet bili postavljeni na svoja častna mesta v šolah, iz katerih so bili vrženi že 1910. leta, ko je nastala republika in je portugalska država preživljala skoraj iste čase, ki jih preživlja sedaj uboga Španija. Za način vzgoje mladine, je pa minister narodne vzgoje odločil Don Boskov, ali salezijanski preventivni način. Precej veliko podporo od vlade pa dobivajo misijonske ustanove.

Zelo veliko je pa pomanjkanje duhovnikov. Samo v Lisbonski patrijarhiji, je po lanski statistiki bilo praznih do 150 župnij. Drugod še pa več. Zaradi tega je pa prosto ljudstvo zelo nevedno in zanemarjeno v duhovnem oziru in le nerado vidi duhovnika, če ga pa že mora, ima navadno že pripravljeno kako zaničljivo besedo, kakor: padreka (grdi pop), ali pa: krokra in slično. Proti temu se pa posebno borijo škofje z propagando za duhovniške poklice, ki jih je do sedaj bilo zelo malo in upamo, da njim bo uspelo s pomočjo naše ljube Gospe Fatim-

ske, ki je tukaj v Fatimi 13. maja 1917. hotela postaviti novi Lurd. O tem pa upam prihodnjč kaj več napisati.

Dragi g. urednik, priporočamo se v molitve tako v Vaše, kakor v molitve vseh blagih naročnikov Marijinega Lista, da bi mogli vztrajati na težki poti in enkrat poleteti v črno Afriko, kjer naši predstojniki nameravajo odpreti nov misijon v enih od portugalskih kolonij.

Vaš vedno vdani v Jezusu in Mariji

Ignacij Lebar, salezijanski klerik.

Pozdrav Kraljici!

Zarja se dviga od daljnega vzhoda,
dan se že dela, zvonovi zvoné,
rajsko, milostljivo Kraljico časté,
ave, prepeva poljana in voda.

Vse se ji klanja, še gora in log,
ave, pozdrav ji pošiljajo vdani,
Kraljico kraljic počaščajo zbrani,
rajsko Kraljico časti še sam Bog.

Mir. Lesnik.

Trpljenje Jezušá Kristušá.

Bliža se Velki teden i s tem túdi Gospodovo trpljenje. Na Velki četrtek je dober Jezuš slovo vzeo od svoje lúbe matere, štera ga je blagoslovila i s tužnim srcom küšnola i odpústila, ka lejko ide i trpi pa vmerje za nas. Dobra mamika. Jo rad maš drago detece! Te den, prle kak je začeo Jezuš trpeti, je spremeno krüh i vino v svoje sveto telo i krv na zadnjoj večerji, dao oboje svojim vučnikom, ki so sprejeli prvo sveto prečiščavanje i zapovedao je dúhovníkom, naj to vsikdar delajo do konca sveta na njegov spomin. Tak je prišo Jezuš na naš oltar i ostane v tabernakli po dúhovníkovih rokaj. O, obišči ga rado tú drago detece i moli ga. Po zadnjoj večerji je Jezuš ves tužen šo na Olsko goro i tú začno svoje grozno trpljenje. Zgrabili so ga, — sam se je dao zgrabiti — i dovalo, da so ga na velki petek nesmileno zbičali tak, ka je njegovo sveto meso po falataj visilo doli; na glavo {so njemi trnjavo korono djali, plüvali i plüskali so ga, križ so njemi naložili na rame i ga tak gnali na goro, šteroj se pravi Kalvarija ali Golgotha. Tú so pa te siromaka na križ pribili, na šterom je skrvaro. Tú so njemi srce ešče presmeknoli. Vse to je gledala i neskončno pri tom trpela njegova mati i ga mrtvoga z križá v naroče sprejela. Potem ga zakopala. Idi ž njov drago dete h grobi i hvalo davaj dobromi Jezuší i dobroj mamiki, ka sta teliko trpela za tebe, ka bi ti v nebi srečno i vekomaj veselo bilo. Odločno se postavi v bran proti vsakšemi najmenšemi grehi, posebno pa smrt-nomi. Samo tak boš lahko zaspevao veselo Alelujo.

V društvo „Dom sv. Franciška“ v Črensovcih so pristopili iz Bratonec i v Din. plačali: (prva številka je hiš. štev., druga pa dar) Zorko Ivan 1 2, Bakan Martin 3 1, Balažič Martin 3 1, Belšak Vinko 4 2, Herman Mihael 5 10, Mlinarič Franciška 5 1, Mlinarič Marija 5 1, Mlinarič Lajoš 6 2, Erjavec Marija 7 1, Antolin Mihael 8 1, Zver Mihael 9 1, Sreš Martin 10 1, Šebjan Štefan 10 1, Sreš Marjeta 10 1, Sreš Ivan 11 1, Sreš Janez 11 2, Škafar Agata 12 25 para, Pivar Jožef 14 1, Vörös Andrej 15 2, Mlinarič Geta 6 75 para, Legen Ana 17 3, Zver Franc 18 1, Gujtmán Martin 19 1, Jeneš Ivan 20 1, Zver Antonija 22 1, Bakan Štefan 23 50 para, Kolbl Štefan 25 50 para, Hozjan Matjaš 25 50 para, Vrban Cilika 32 50 para, Bokan Marica 33 1, Škafar Anika 33 50 para, Mujdrica Martin 34 1, Škafar Martin 35 1, Virag Martin 36 2, Kolbl Martin 37 1:50, Kolbl Matjaš 37 1, Novak Štefan 38 1, Horvat Kata 40 1, Sreš Orša 41 1, Krauthaker Geta 42 25 para, Poredoš Marta 43 50 para, Horvat Matjaš 44 5, Horvat Marija 44 1, Kúhar Mihael 45 1, Krauthaker Martin 45 1, Zver Orša 46 1, Forjan Martin 47 2, Mesarič Alojz 47 2, Kúhar Jožef 48 2, Pucko Janez 49 2, Kavaš Ana 51 1, Kavaš Štefan 54 1, Horvat Gregor 58 1:50, Horvat Marija 58 50 para, Tratnjek Marija 59 50 para, Ščančar Kata 59 50 para, Škafar Ivan 60 2, Horvat Jožef 61 1, Maučec Ivan 63 1, Maučec Marija 63 2, Štefanec Orša 67 25 para, Toth Marija 68 1, Ūlen Matjaš 84 2, Novak Marija 83 25 para, Forjan Pali 80 10, Žižek Ivan 86 50 para, Žižek Matjaš 86 50 para, Zver Matjaš 87 50 para, Škerget Martin 89 50 para, Matjašec Štefan 90 50 para, Matjašec Julika 90 50 para, Horvat Ivan 92 1, Vinkovič Štefan 93 1, Zver Bara 93 1, Novak Ignac 94 1, Balažič Štefan 95 1, Balažič Mihael 95 50 para, Lopert Ivan 96 1, Domjan Vinci 97 1, Kolbl Štefan 98 1, Legen Jožef 100 25 par, Sreš Ana 41 2. Sküpnino 109 Din. Bog plačaj!

Našim v Franciji naznanjamo veliko radost.

1. Višja cerkvena oblast je v svojoj gorečnosti do rešenja dūš odločila, da pošle ednoga našega dūhovnika iz Slov. krajine v Francijo, da oskrblava od kraja do kraja dūše naših izseljencov. Pride meseca julija v Francijo. Prosite dragi rojaki i rojakinje v Franciji, dobro mater Marijo, da blagoslovi vsako njegovo stopnjo za vašo dūševno i drūgo vsestransko pomoč.

2. Gospod Orešnik Franc. slov. dūhovnik ostanejo do meseca novembra v Parizi i do na Vüzem 28. marca spovedavali v predmestji Pariza na Gravelle. Spored pobožnosti je sledeči:

- 1.) Spovedavanje od 8 do 1.
- 2.) Predga ob pol dvanajstih.
- 3.) Meša ob frtao na edni.
- 4.) Po meši blagoslovitev jestvine.
- 5.) Zatem sküpní obed.
- 6.) Slovesne popevane litanije ob pol štiraj.
- 7.) Po večernici razgovori i razhod.

Iz Pariza pridete na Gravelle etak: Vzemite aotobus številka stoedenajset na „Bastille“, ali pa na „Porte de Charanton“ i to v smeri „St. Maur“. Vöstopite na postaji „Ecole de Gravelle“. Lejko pa tūdi vzemete aotobus štev. 109, ali 110a, ali 110b na „Chateau de Vincennes“ i vöstopite na postaji „Gare de Joinville“.

Ki se štete vdeležiti te cerkvene slovesnosti, se na ednoj dopisnici prijavite g. Orešniki na ete naslov: Mrs. l' abbé Orešnik Francois 57, Bd. Voltaire, 57, Paris XI.º

3. Do 15. marca naj javijo na ednoj dopisnici v Nord-i, na severnom Francuzkom delajoči naši izseljenci, ka ščejo opravi-
viti v maternoj reči sv. spoved na sledeči naslov: Mrs. Fischele
Meerschmann, Mouchin, par Nomain, Nord. Spovedavanje se
bo vršilo v Orchier i vsaki priglašeneec dobi odgovor, kdā bo
spovedavanje.

Marija zagrni vas vse pod svoj materni plašč, čuvaj vas
greha i vsega hüdoga.

POŠTA. Ki so plačali naročnino i ne dobili kalendara, naj nam javijo.
Mi smo je poslali i več se jih toži, da so je ne sprejeli.

**Blažene Vüzemske svetke žele vsem
naročnikom, širitelom i dopisnikom Mar.
Lista Vredništvo i uprava.**

Rešitev vganek febr. snopiča.

1. Ka obhaja sv. Maticerkev na Svečnico, štéri dogodek? Sveta
Maticerkev na Svečnico obhaja dogodek, ka je Marija z sv. Jožefom nesla
v cerkev Jezušeka, da ga odkúpi od židovske cerkvene službe i ga darúje
Bogi za naše rešenje. Po predpisi staroga zakona bi najmre vsaki prvoroje-
nec mogo biti v cerkvenoj službi v Jeruzalemi. Ar je pa Bog za cerkyeno
službo zvalo Levijov rod, so se prvorojenci moškoga społa ostalih edenaj-
setih rodov mogli z nekov pobožnostjov i nekim cerkvenim darom odkúpiti
od te dužnosti. Najmenši dar je bio par grlic ali golobov.

2. Zakaj se blagoslavljajo sveče na Svečnico? Na spomin rečam sv.
Düha, štere je pri Jezušovem darúvanji spregovoril pobožen starček, Simeon,
da bo Jezuš najmre svetlost za presvetljenje poganov. Jezuš je sam povedal,
da je svetlost sveta. On naj nam sveti, da ne zablodimo, v žitki i smrti, nas
opomina Cerkev, z blagoslovitvijov sveč.

3. Jeli bo vsaki srečen, ki bo na Svečnico blagoslovljeno svečo
na smrtno vüro v rokaj držo? Ar je Jezuš svetlost, se na Svečnico bla-
goslovljena sveča dava vmirajočim v roke zato, naj njim Jezuš sveti vu več-
nost, vu blaženo, veselo večnost On pa sveti vsakomi, ki si je po dobroj
spovedi düšo očisto smrtnoga greha ali pa nikdar ne v njega privolo z po-
močjov bože milošče, štero si je sproso z gorečimi molitvami i gostim, vred-
nim svetim prečiščavanjom. Ki pa v smrtnom grehi vmerje, njemi ne hasni
nikša sveča, če je ravno stokrat blagoslovljena. Sveča je opomin za žive,
naj vmirajočega spravijo v stan posvečujoče milosti i je puna tolažba za pravič-
noga vmirajočega, da z svetlostjov blagoslovljene sveče ide k večnoj Svetlosti.

Zadovolivo je rešo gornje vganke: Ritlop Štefan, Renkovci 82;
jako dobro pa Horvat Štefan, Bogojina 174.

Nove vganke.

1. Na Veliki petek je vmro Jezuš Kristuš. Ve je pa on
Bog, Bog pa ne more vmreti? Kak si naj to razlagamo?

2. Na Jezušov grob so navallili veliki kamen židovje i ga
zapečatili. En clovek ga ne mogo genoti. Kak je te mogo
ščista razmrcvarjeni Jezuš odvaliti te kamen i gori stanoti?
Ki obe vganke reši do konca marca, dobi za nagrado lepo rumenko ali pisanico.